

CO2-neutralitet

Af Klaus Illum

Rambøll's klimadirektør Hanne Christensen svarer under overskrifter 'Vi snyder ikke et gram' (4.-5. april) på mit indlæg 'København som den CO2-neutrale metropol?' (31. marts). Hun har ikke forstået, at jeg anfægter Rambølls definition af 'CO2-neutralitet'. Så lad mig prøve igen:

At 'Danmark er CO2-neutralt' betyder, at det årlige CO2-udslip fra landets skorstene og udstødningsrør plus det udenlandske udslip, der skal tilskrives landets netto-vareimport, ikke overstiger den mængde, der hvert år optages af landets planter og træer og/eller gemmes af vejen i underjordiske CO2-depoter, hvis dét skulle vise sig at være energi- og samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt. I samme betydning kan man tale om CO2-neutralitet for Europa, Kina eller hele verden.

Et CO2-neutralt Danmark kommer ikke til at bestå af CO2-neutrale kommuner. Nogle kommuners udslip vil være relativt lille, andres relativt stort, ligesom CO2-optaget vil være meget større i nogle kommuner end i andre. Københavns kommune vil have et relativt stort udslip og et relativt lille optag, og således ikke udgøre et CO2-neutralt område. Hvilket er ligegyldigt, bare regnskabet går op for landet som helhed - eller for verden som helhed, om man vil.

Kun fordi København vil på verdenskortet som den "CO2-neutrale metropol", definerer Rambøll CO2-neutralitet på en anden måde, baseret på fiktive udvidelser af det københavnske energi- og CO2-domæne. Det er useriøst, og det fører kun til irrelevante regnestykker og diskussioner. CO2-udslippet bliver ikke mindre, fordi Københavns kommune i stedet for DONG investerer i havvindmøller eller i stedet for Hedeselskabet planter skove i Jylland.